

eul_wid: pcs-ad

Ἀρριανὸς ὁ Νικομηδεύς · Arrian of Nicomedia

Fragments-Physical Matters

Ἀποσπάσματα Φυσικῶν

Period: Ῥωμαϊκὴ [Roman](#)
Dialect: Ἀττικίζουσα [Atticizing](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)
Affiliation: [Stoic](#)

FRAGMENTA DE REBUS PHYSICIS Ioannes Philoponus in Aristotelis Meteor.

- ¹ I 3, 2, p. 15, 13 ed. Hayduck: Ἀρριανὸς δὲ ἐν τῷ Περὶ μετεώρων φησὶν ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται εἴκοσι καὶ πέντε μυριάδας σταδίων ἔχειν τὴν περίμετρον τοῦ μεγίστου τῆς γῆς κύκλου. Priscianus Lydus, Solutionum ad Chosroem liber, in Prooemio, p. ^[5]
- ² 42, 13 ed. Bywater (Supplementum Aristotelicum I 2), in indice fontium quos adhibuit dicit se usum esse „et Μετεώρων Arriani“. idem, l. l. cap. 6, p. 69, 26 B.: „de accessu per Rubrum mare et recessu, et per exteriorem Oceanum talibus factis passionibus vel in aliis maris nostri partibus, multa quidem differenter dicta sunt a veteribus: qui autem videntur ex omnibus collegisse talis passionis causas, Stoicus est Posidonius Assyrius et ei consentientes, quorum et Arrianus approbat sententiam. dicunt enim moveri exteriorem Oceanum ad lunae ambitum compati vero interius mare: iuxta columnas <enim> ei Herculis solummodo coniunctum quasi portus pelago compassione afficitur et alios motus speciales accipit.“ Stobaeus, Florileg. ^[15]
- ³ I 29, 2 (Vol. I p. 235, 9—238, 12 ed. Wachsm.). Ἀρριανο ὦ . Ὅσοι δὲ ξηροὶ ἀτμοί, ῥυέντες μὲν εὐθὺς ἀνέμους εἰργάσαντο, ἐν νέφει δὲ ἀποληφθέντες, ἔπειτα ῥηγνύντες βία τὸ νέφος βροντάς τε καὶ ἀστραπὰς ἐξέφηναν· ἐκπίπτοντες δ' ἐπὶ μέγα διάπυρο μὲν κεραυνοὶ ἰ, ἀθρόοι δὲ καὶ ἡμίπυροι πρηστῆρες, ὅσοι δὲ ἔρημοι πυρὸς τυφῶνες, οἱ δὲ ἔτι ἀνειμένοι ἐκνεφαίαι, κατασκήψαντες δὲ εἰς γῆν ξύμπαντα ταῦτα σκηπτοὶ κληῖζονται. οὐ μείον δὲ αἱ κοιλότητες τῶν νεφῶν ἢ αἱ ῥήξεις αἱ ἐπ' αὐταῖς βροντάς ἔχουσιν, ἀστραπὴ δὲ ὑπὸ τῇ ῥήξει ἐκτρίβεται καὶ ἐξάπτει τὸ πνεῦμα ὡς ἐκλάμψαι ἐπὶ μέγα. καὶ γίνεταί μὲν ἀστραπὴ μετὰ βροντῇ, ὁξύτερα δὲ τοσόνδε ὅσον ὄψις ἀκοῆς ὁξύτερον· καθότι ἀκοὴ μὲν πελαζούσης τῆς φωνῆς αἰσθάνεται, ὄψις δὲ ἐπὶ τὸ ὁρώμενον αὐτὸ ἐκπέμπεται. κεραυνὸς δὲ ὅτι πνεῦμά ἐστιν, ἀπὸ τῶνδε τεκμηριώσασθαι παρέχει· ῥηγνύσιν τε ἔστιν ἃ τῶν ἐντυχόντων || καὶ <περιδινεῖ ὅσα> περιδινηθῆναι οἶά τε, καὶ διῖκνεῖται <δι> ὅσων οὐκ ἄν τι ἄλλο ὅτι μὴ πνεῦμα διέλθοι. ὡς δὲ ἔμπυρον πνεῦμά ἐστι, δηλοῖ μὲν τοῦτό γε καὶ ἡ ὄψις ὅτῳ ἐγγὺς κατέσκηψε, πῦρ γὰρ φαίνεται· ἤδη δὲ καὶ ἀφ' ὧν ἐργάζεται ἐδήλωσε· περιφλέγει γὰρ ἔστιν ἃ τῶν πελασάντων, τὰ δὲ καὶ ἐξάπτει πάντη, καὶ ἀπολείπεται ἀπ' αὐτοῦ ἵχνη, οἷα δὲ ἐπὶ πυρὶ ἐκκαύσαντι ἐσβεσμένῳ. ἐκνεφίας δὲ ἄνεμος, ἐπὰν δινούμενος ἐκπέσῃ νέφους ῥαγέντος, τυφῶν κλήζεται. γίνεταί δὲ ἡ

δίνη ὤδε· ἐπειδὴν κώλυμα ἐν τῷ νέφει ἐγχριμφοῖ τὸ μὴ οὐκ ἐπ’ εὐθὺ ἐκπεσεῖν τὴν πνοήν, ἀναστρέφεται τε καὶ ἀνελιγεται ἐς αὐτήν. εἴργεται δὲ ὑπὸ πάχους νεφέλης ἐπ’ εὐθὺ ἐκπεσεῖν ἢ κρούους ἀποστρέψαντος ἢ ἀντιπесούσης ἄλλης πνοῆς. οὕτω τοι καὶ ἥρος ἄλλοτε ἄλλη αἰ θύελλαι ἀνα στρέφονται τε καὶ ἀνελιγόμεναι αὐθις ἄνω ἀναφέρονται, ἐπειδὴν δὴ ἐγχριμψας τόπος τις γῆς ἀνακόψη τῆς πνοῆς τὴν ἐπ’ εὐθὺ ὁρμήν. καὶ δίνει ἐν τοῖς ποταμοῖς ὕδατος ταῦτο τοῦτο εἰσι· φερόμενον γὰρ εὐθεία τὸ ὕδωρ οὐποτ’ ἂν δινηθείη· ἀντιπесόντος δὲ ἄλλοτε ἄλλου πρὸς τὴν φορὰν ἀναστρέφει ἡ ῥοή, ἀναστραφεῖσα δὲ ἐς κύκλον ἐπικέμπτει ὑπὸ τῇ ῥύμῃ, ὅτι μὴ οἷα τε ἐπ’ εὐθὺ ἐς τὸ ἔμπαλιν ἐκφέρεσθαι. οἱ δὲ τυφῶνες καὶ τῆς || νεφέλης τὸ πολὺ ἐς τὸ κάτω σὺν ἔλικι ἐπάγουσιν ἅμα σφίσι· καὶ προσπесόντες τῇ γῇ ἀναρπάζουσιν ὅτῳ ἂν ἐντύχουσιν, ἀντικοπτομένης τῆς ῥύμης ὡς ξὺν τῇ αὐτῇ ἔλικι ἀναστρέφεσθαι· ὥστε καὶ ναῦς ἤδη ἅμα τῷ φόρτῳ ἐμπεσόντες ἐξῆραν ἐπὶ μέγα ἔξω τῆς θαλάσσης. κεραυνῶν δὲ πολλοὶ ἰδέαι τε καὶ ὀνόματά εἰσιν. οἱ μὲν αὐτῶν ψολόεντες, οἱ δὲ ἀργῆτες κλήζονται, σκηπτοὶ τε ὅσοι κατασκήπτουσι, καὶ αἰγίδες ὅσοι ἐν συστροφῇ πυρὸς καταφέρονται, ἔλικες δὲ ὅσοι ἐς ἐλικοειδῆ γραμμὴν διὰττουσι. ^[45]

3 (50) καὶ δὴ ὅσοι μὲν μὴ πάντῃ ὀξέως ἐκπесόντες ὕλην ἐνέτυχον καυσίμῳ, ἔκαυσάν τε αὐτὴν ὑπὸ τῇ διατριβῇ καὶ αὐτοὶ κατεσχέθησαν τῷ ἔργῳ. ὅσοι δὲ ξὺν πολλῷ τῷ τάχει κατέσκηψαν, οὗτοι πρὶν ἐκκαῦσαι διῆξαν ὥστε ἡμίπυρα ἔστιν ἃ ὑπολελεῖσθαι ἀπ’ αὐτῶν· οἱ δὲ καὶ αἰθαλώσαντες μόνον διῆλθον. οἱ δὲ ἔτι καὶ τῶνδε ὀξύτεροι οὐδὲ ἐν ἐξεργάσασθαι ἔφθασαν, ἀλλὰ ἀραιὰ μὲν ὕλην εἰ καὶ πάνυ καυσίμῳ ἐντυχόντες διεχώρησαν μόνον, ἀντιτύπῳ δὲ εἰ πελάσειαν ἐνσχεθέντες κατειργάσαντό τε αὐτὴν καὶ διέφθειραν· ὥστε κοιτίδος μὲν ξύλου μαλθακοῦ ἀψάμενοι διῆξαν ἀπαθῆ ἀπολιπόντες, τὸ δὲ χρυσίον ἔτηξαν τὸ ἐνόν, ὅτι ἐσχέθησαν ἐν τῷ χρυσίῳ· καὶ χιτῶνα ἤδη οὐκ ἔκαυσαν, ἀλλὰ ἐτρύχωσαν μόνον· καὶ διὰ μὲν κεράμου διῆλθον, τὸ δὲ ἐνόν ἐν αὐτῷ διεφόρησαν. τούτων συμπαντων οἱ μὲν λαμπροὶ ἀργῆτες, ὅσοι δὲ καταίθαλώσαντες τὰ πελάσαντά σφισιν ἐπαύσαντο, οὗτοι δὲ || ψολόεντες ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐκλήθησαν. καὶ οἱ μὲν εὐθεία κατασκήψαντες εἰς τὸ ἔμπαλιν τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ ἀνῆξαν, οἱ δὲ ἐκ πλαγίου ἐμπεσόντες πρὸς ἴσην γωνίαν ἄνω ἀναφέρονται· καὶ οἱ μὲν ἀπλοῖ, οἱ δὲ διπλοὶ κατέσκηψαν. πλεῖστοι δὲ ἥρος καὶ μετοπώρου καὶ ἅμα βιαιότεροι, περὶ τὴν Πλειάδος καὶ Ἀρκτούρου ἐπιτολήν, ὅτι ἐν κινήσει καὶ παθήμασι πολυειδέσιν ὁ ἀήρ τῇδε τῇ ὥρᾳ ἐστίν, οἷα δὴ οὔτε ὑπὸ κρύει πεπηγὼς οὔτε ὑπὸ τῷ θερινῷ ἡλίῳ ἐκκεκαθαμένος. εἰ γάρ τοι καὶ ἐν χώραις ὅσαι νιφετώδεις καὶ ψυχραὶ καὶ ὅσαι αὖ κεκαυμέναι ὑπὸ ἡλίου κατασκήπτουσι, οἱ κατασκήψαντες ἐν θαύμασι ἀναφέρονται, καθάπερ ἐν Κελτοῖς καὶ παρ’ Αἰγυπτίοις. Stobaeus, Florileg. ^[75]

4 I 31, 8 (Vol. I p. 246,1—247,13 Wachsm.). Ἀρριανὸς ὁ Ἀρριανὸς φησι τὴν ὀμίχλην τῇ μὲν πρὸ νέφους ξυνίστασθαι πρὶν ἐξαναστῆναι, ἐπὶ πολὺ δὲ ἀπὸ νέφους ἐκχυθέντος καὶ σκεδασθέντος γίνεσθαι δὲ ταῦτα, εἰ μὴ κρατὴ σείεν αὐτῶν ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα ὅσα ἐν οὐρανῷ καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανός. ἀπὸ δὲ νεφελῶν, ὅσαι μὲν μὴ ἄγαν πιληθεῖσαι συνέστησαν, ψεκάδες καταφέρονται ἐπὶ γῆν καὶ εἰς ταύτας διαλύονται ὀμίχλαι τε καὶ νεφελῶν ὅσαι μανώτεραι· ὅσαι δὲ ἐπὶ μέγα ξυστᾶσαι εἰς ὕδωρ μετέβαλον, ὑετοὺς ἐκ νεφῶν γεννῶσι. καὶ ὀμίχλαι μὲν τὸ πολὺ τῇ γῇ ἐφρίζουσιν, ἅτε δὴ κεχυμένης τε ἔτι καὶ ἀξυστάτου τῆς ἀτμίδος· αἱ νεφέλαι δὲ αἴρονται εἰς τὸ ἄνω, οὐ μὴν ὑπὲρ εἴκοσιν γε ἀπὸ γῆς σταδίου οὐδὲ αὐταὶ ἀναφέρονται. ὅθεν καὶ τῶν ὀρῶν ὅσα ὑπὲρ εἴκοσιν γε ἀπὸ γῆς σταδίου ἀνέχει ἐς εὐθὺ (ἔστι δὲ καὶ εὐαρίθμητα ταῦτα ἐν γε τοῖς καθ’ ἡμᾶς τόποις) οὔτε ὑόμενα ὥφθη ποτὲ οὔτε καταπνεόμενα, οὐδὲ νεφέλη ὑπὲρ αὐτῶν ἢ καὶ ἐπ’ αὐτοῖς ἰζάνουσα. ἀλλὰ τῆς Οἴτης γε ἐπὶ τῇ ἀκρωρείᾳ θύεσθαι ὅσα ἔτη λόγος καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Φιλοκτήτῃ εἰς μνήμην τοῦ παλαιοῦ παθήματος καὶ τὴν τέφραν ἐπὶ τῇ πυρκαϊᾷ ἐν χώρᾳ μένειν· εἶναι γὰρ τὸν ἄνω ὑπὲρ γῆς ἀέρα λεπτὸν τε ἤδη καὶ καθαρὸν καὶ αὐγοειδῆ, καὶ ταύτῃ διαφορεῖσθαι τοὺς ἀτμοὺς ὅσοι προσωτέρῳ ὑπερναφέρονται. ὅση δὲ λεπτὴ ἀτμὶς μὴ ἐπὶ

μέγα ἀρθεῖσα ἔσκε δάσθη, ἀλλὰ ψυχθεῖσα κατηνέχθη ἐπὶ γῆν, δρόσος γίγνεται· πρὸς ἡλίου δὲ ἐπικαυθεῖσα ἐρυθαίνεται ἢ μελαίνεται, καὶ τοῦτο δεινὸν <ν ποιούμενοι> φοινιάδα μὲν τὸ ἐρυθρὸν αὐτοῦ, || ἐρυσίβην δὲ ὅτι περ καὶ μέλαν καλοῦσι· παγεῖσα δὲ καὶ πεσοῦσα ἐπὶ γῆν πάχνη γίνεται. καὶ ἔστι ὅτι περ πάχνη πρὸς δρόσον, τοῦτο χιὼν πρὸς ὑετόν, ὅτι καὶ τὸ νέφος ξυνελθὸν μὲν ἄνευ πῆξεως εἰς ὑετόν διακρίνεται, παγὲν δὲ εἰς νιφετόν συνάγεται. <καὶ> ὅτι πρὶν παντελῶς ἐς ὕδωρ ξυστῆναι τὴν νεφέλην φθάνει παγεῖν ἐς χιόνα, καὶ ἡ χροὰ τῆς χιόνης τεκμηριώσασθαι παρέχει· λευκὴ γὰρ καὶ αὐγοειδὴς ἐστίν, ὅτι πρὶν τραπῆναι ἐς ὕδωρ παγεῖσα θρύπτεται, οἷα δὴ οὐ σμικρὰν μοῖραν τοῦ πνεύματος φωτοειδοῦς ὃν τος συνεπιλαμβάνουσα· ἔνθεν τοι ἀφρῶ ἐς τὰ μάλιστα τὴν χροάν ἔοικεν, ὅτι καὶ ἐν ἀφρῶ πολὺ τι ἐνὶ πνεύματος· δηλοῦσι δὲ πομφόλυγες αἱ ἐπὶ τῶν ἀφρῶν οἷα δὴ ἐπιζέουσαι. Photius, Bibl. ^[40]

⁵ cod. 250, p. 460 b 17 (in fine epitomes Agatharchidis libri περὶ ἐρυθρᾶς θαλάσσης): ὅτι Ἀρριανὸς περὶ κομητῶν φύσεως τε καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιδάριον γράψας πολλοῖς ἀγωνίσμασι πειρᾶται δεικνύναι ὅτι μηδὲν μῆτε τῶν ἀγαθῶν μῆτε τῶν φαύλων τὰ τοιαῦτα φάσματα ἀποσημαίνουσιν. Stobaeus, Florileg. ^[5]

⁶ I 28, 1 b et 2 (Vol. I p. 228, 15 — 231, 8 ed. Wachsm.). <Ἀρριανοῦ> · Χαλδαίους μὲν δὴ λόγος περὶ κομητῶν ὧδε γινώσκειν, ὅτι εἰσὶ τινες καὶ ἄλλοι ἔξω τῶν φαινομένων πλανητῶν ἀστέρες, οἳ τέως μὲν ἀφανεῖς εἰσιν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἄνω που ἀφ' ἡμῶν φέρονται, ἤδη δὲ καὶ ταπεινωθέντες ὥφθησαν οὕτως ξυνήνεγκόν τε εἰς τὰ ὅλα· καὶ τούτους κομήτας καλεῖν φίλον τοῖς οὐ γινώσκουσιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν πολλῶν ἀστέρων εἰσίν. ἀφανίζεσθαι δὲ δοκοῦσιν, ἐπειδὴν ἀνενεχθῶσιν εἰς τὴν σφῶν χώραν, δύντες εἰς τὸ βάθος τοῦ αἰθέρος, ὥσπερ ἐς τὸν τοῦ πελάγους βυθὸν οἱ ἰχθῦς. οἳ δὲ ὑπ' ἀνέμων ἢ θυέλλης ἀναφέρεσθαι ἔστιν ἃ γαιώδη ἐς τὸν ἄνω ἀέρα ἐδόξασαν καὶ ταῦτα || ἐκπυρωθέντα καὶ εἰς τὴν δίνην ἐμπεσόντα τοῦ αἰθέρος ξυμπερινοστεῖν τῷ παντὶ ἐπὶ χρόνον, ἔπειτα ἀπαναλωθέντα πρὸς τοῦ πυρὸς ἀφανῆ καθίστασθαι, καὶ τοὺς κομήτας δὲ καλουμένους ἀστέρας ταῦτα εἶναι. Δημοκρίτου δὲ ὁ λόγος λεγόμενός ἐστιν, ὡς κατ' ἀντίλαμψιν τῶν πλανωμένων ἀστέρων πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τοὺς ἀπλανεῖς οἳ κομῆται ξυνίστασθαι δοκοῦσι, καθάπερ πλειόνων κατόπτρων ἀντιλαμπόντων σφίσιν ἤδη τινὰ ὥφθη ἀστεροειδῆ φαντάσματα. Ἀρριανὸς φησιν· ὅσα δὲ μένει ἐπὶ χρόνον, τὰ μὲν ὡς συμπεριφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ, τὰ δὲ ἤδη τινὰ κατ' ἰδίαν πλάνην πλανώμενα, οὗτοί εἰσιν οἳ κομῆται ἀστέρες καὶ λαμπάδες καὶ πωγωνίαι καὶ πίθοι καὶ δοκίδες, καθ' ὁμοιότητα ἕκαστα ιδέας τῆς ἐπωνυμίας λαχόντα. τεκμήριον δὲ ὅτι μὴ παραυτίκα διαφθείρεται, ὡς εἴ γε ἐν τῷ ἀέρι ξυνίσταντο, ταχεῖα ἂν ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐν τῷ ψυχρῷ ἢ σβέσις. ὅτι δὲ πρόσκαιρά ἐστιν, ἡ φθορὰ αὐτῶν ἐδήλωσε· καὶ ὅτι πρὸς ἄρκτοις μᾶλλον τι ἢ ἄλλῃ χώρᾳ συνίσταται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῦτο ἐπ' αὐτὸ φέρει, ἔνθα παχὺς τε ὁ ἀήρ μᾶλλον καὶ σύστασις οὐ ῥαδίᾳ <δια> φορηθῆναι πρὸς ἡλίου. φέρονται τε ἀτάκτως οἱ πολλοὶ τῶν κομητῶν, ἐπινεμόμενοι, ἐμοὶ δοκεῖν, τὴν ἄνω || ἀναφερομένην τροφήν καὶ ταύτην ἐφομαρτοῦντες. ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτῶν ἀστεροειδὴς ἐστίν, καθότι εἰς σφαῖραν ξυνάγεσθαι πέφυκε πᾶν ὅσον πυροειδές· ἡ δὲ κόμη αὐγοειδὴς, τῶν μὲν ὥσπερ ἄφετος ἀνειμένη, τῶν δὲ ἐπ' εὐθὺς ἰοῦσα καὶ ἐς τὸ ἄνω μᾶλλον τι ἀπὸ τοῦ ἀστέρος τεινομένη. οἳ δὲ πίθοι ὀλιγάκις πεφῆνασι, καθότι πλείονος δέονται ξυναγωγῆς πυρός. ἤδη δὲ καὶ τῶν ἀπλανῶν ἔστιν οἳ ξὺν κόμῃ ἐφάνησαν, ἐπειδὴν περὶ αὐτοὺς ἀέρος ἀναφορὰ πυκνωθεῖσα ξυναφὲς ἐργάσεται τῆς κόμης τὸ εἶδω λον, καθάπερ καὶ ἄλλως ξυναφεῖς αὐτοῖς τοῖς ἄστροις φαίνονται. ἤδη δὲ καὶ πλησίον ἡλίου ξυστάντες κομῆται οἳ μὲν ἔφθησαν ἀφανισθῆναι πρὶν τὴν γένεσιν αὐτῶν καταστῆναι ἐμφανῆ, οἳ δὲ ἐκλείποντος ἡλίου ἐξεφάνησαν, οἳ δὲ καὶ ἐπικαταδύνοντες τῷ ἡλίῳ, πρόσθεν, οἷα δὴ εἰκός, ὑπὸ τῶν αὐγῶν καταλαμβάνόμενοι τὸ μὴ ἐμφανεῖς καθίστασθαι. ^[45]

ὥστε ἐκεῖνος ἂν κρατοίη ὁ λόγος <ὁ> ἀποφαίνων ἀέρος πилήματα, ἀποθλιβόμενα καὶ ἐμπίπτοντα εἰς τὰ κατωτέρω καὶ τῷ ἀέρι ξυναφῇ τοῦ αἰθέρος, ἐξαφθέντα, ἔστ' ἂν ὑπάρχη περὶ αὐτοὺς ἡ τροφή, ζυμμένειν τε καὶ ζυμπερινοστεῖν τῷ αἰθέρι, καὶ ταῦτα, ὅπως ἂν τύχη, ἀπὸ τῆς ἰδέας ἐπικληῖζεσθαι ἕκαστον· κομήτας μὲν ἀφ' ὧν ὥσπερ κόμη εἰς τὰ κύκλῳ ἀπολάμπει αὐγὴ πυρός· πωγωνίας δὲ ἀφ' ὅτων εἰς πώ||γωνος σχῆμα ἀπήρτηται αὐγὴ ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα· πίθους δὲ ὅσα μεγάλα <καὶ> κυκλοτερῇ καὶ τι καὶ βάθους ἔν σφισιν ἐξέφηνε· δοκοὺς δὲ αὖ καὶ λαμπάδας καθ' ὁμοιότητα τοῦ εἶδους <οὐ> τως ἐπιφημίζεσθαι. φαίνεται δὲ τούτων ἕκαστον καὶ ἐσπέριον καὶ ἐῷον, τὰ δὲ καὶ ἀμφιφανῇ φαίνεται· ἀμφιφανῇ δὲ κλήζουσιν ὅσα περὶ πρῶτα τῆς νυκτὸς φανέντα πρὸς δύσει ἔπειτα ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί, πρὶν ἡμέραν ἐπιλαβεῖν, ἔφθη ἀνασχόντα. ^[65]